

RAFFAELE PINTO

Paradís, Cant. xxvii. ca. 1564. Cornell University Library.

13.04 —
14.12.26

SESSIONS
MENSUALS

La Divina comèdia, III: Paradís

Lectura i interpretació d'un clàssic

CURS DE L'INSTITUT D'HUMANITATS DE BARCELONA

Horari: dilluns, 18.30–20 h
Preu: 70 € / reduït: * 55 €
Idioma: castellà
Modalitat: presencial
(places limitades) / *online*

* Consulta el nostre web.
L'Institut es reserva el dret de canviar aquest programa si les circumstàncies l'hi obliguen.

Montalegre 5,
08001 Barcelona
T. 93 412 2174
info@instituthumanitats.org
www.instituthumanitats.org

Organitza

Col·labora

Amb el suport de

Aquesta lectura interpretativa i progressiva de la *Divina comèdia* —que farem per grups de cants, en sessions mensuals al llarg de dos anys— es proposa explorar el text tot seguint les principals línies narratives, motius i personatges memorables que fan que sigui una immortal obra de poesia, un monument literari amb una potència expressiva i de pensament que resisteix magníficament el pas del temps. I no només es tracta de poesia en el sentit estrictament formal, sinó també d'un pensament que, en el més alt nivell filosòfic, travessa de manera genialment crítica i innovadora tots els camps del saber: la religió i la història, la societat i els costums, el llenguatge i la política, l'economia i l'art en les seves formes expressives concretes. Ben ancorada en la societat i la cultura del seu temps —el final de l'edat mitjana—, aquesta obra és també una projecció de futur, ja que és tan plena d'intuïcions visionàries, o profètiques, que mostra a la posteritat, és a dir a nosaltres, valors i utopies encara vigents. Poeta europeu com cap altre, i com cap altre coneixedor i hereu de la tradició antiga i medieval, Dante va intuir, quan començaren a forjar-se, els continguts de la civilització moderna, les seves virtuts i els seus conflictes, projectant-los en la dimensió eterna i utòpica del més enllà cristià.

Les tres parts en què es divideix l'obra, l'*Infern*, el *Purgatori* i el *Paradís*, corresponen a tres paisatges físics —que el protagonista físicament recorre— i a tres dimensions espirituals, en què els personatges —ànimes de difunts— prenen vida i realitat com en cap altre poema anterior. Per una genial paradoxa, Dante va descobrir, en la ficció novel·lesca de la transcendència, el sentit immanent del món i la manera de representar-lo.

- 13.04.26** Cants I–IV.
- 18.05.26** Cants V–IX.
- 22.06.26** Cants X–XVII.
- 05.10.26** Cants XVIII–XXII.
- 09.11.26** Cants XXIII–XXIX.
- 14.12.26** Cants XXX–XXXIII.